

Antimoarte

Cristi

---

e un delict
să calci neîmplinit prin rai.
ești aici?
mă înțeapă un recul
de amortea
pe toate punctele cardinale
unde mi-am încununat așteptarea
cu necuvântările tale.

câte-o cicatrice îți împrumută aura
și face vocalize în mine.
din numele tău doar consoanele
îmi pârjolesc câte un chist de iubire:
mai știi,
himeră a lunii,
locurile în care mi-ești palpabilă?

ce întrebare...
râde și răsăritul de mine
cu o lumină presărată de nesomn.
parcă aud
sufixul otrăvurilor prin vene.
hohote de dragoste absolută
drestează universul
să îmi parafeze respirațiile
cu suspin.

dar aici nu mai e viață,
e doar o antimoarte întredeschisă
de adierea tăcerii tale.
se împletește toate brizele mării
cu neatingerea ta
să îmi săngereze vehement sub piele
a povești
în cochilii septate de visuri
și ovații efemere de fericiri.

o vagă nemurire te așteaptă
dincolo de reflecțiile cu iz deformator
ale iluziilor.
știu,
nici eternul nu mai e ce a fost.
mi-am rupt câte o fâșie de suflet

POEZII ONLINE

---

să-i peticesc vidurile
prin care s-au perindat
atâtea semne de întrebare,
încât și-a rămas prea mic,
prea șifonat,
să-l mai folosești
împotriva
remușcărilor mele.

mi-e tot mai frig
pe contradicția acestor liniști.
supliciile nu mai au răbdare,
îmi tot cer să te scriu
mai adânc,
mai conturată de celest,
pe fiecare pustiu de foaie.
iar tu să-ți vezi
cărările ursite de un fior intens
să-mi fie în inimă dor și poezie
și ai să înțelegi
că fiecare vers
a murit
născându-se din tine.